

Minister Klimatu i Środowiska

DOP-WŚ.0500.49.2026.2.AS
4432315.18266030.14755820
Warszawa, 09-07-2026

Dotyczy: odpowiedzi na interpelację Posłanki Małgorzaty Tracz oraz grupy Posłanek (znak: K10INT17751)

Temat: rzetelność ocen oddziaływania na środowisko przemysłowych ferm drobiu, kumulacji takich inwestycji oraz ochrony zdrowia i warunków życia mieszkańców

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z interpelacją nr K10INT17751 Posłanki Małgorzaty Tracz oraz grupy Posłanek, przekazuję odpowiedzi na postawione w niej pytania.

Ad. 1 i 5. W jaki sposób obowiązujące przepisy zapewniają należyte uwzględnienie oddziaływania przemysłowych ferm drobiu na zdrowie i warunki życia mieszkańców zamieszkujących w bezpośrednim sąsiedztwie takich inwestycji?

Jakie instrumenty ma do dyspozycji mieszkaniac lub lokalna społeczność, aby skutecznie bronić swoich praw w postępowaniu środowiskowym, i czy Ministerstwo ocenia je jako wystarczające, biorąc pod uwagę, że obrona praw w tych postępowaniach bywa dla obywateli procesem długotrwałym i kosztownym?

Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko¹ (dalej: „r.o.o.s.”), planowane przedsięwzięcie polegające na budowie fermy drobiu, może w zależności od swojej charakterystyki zostać zakwalifikowane do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (§ 2 ust. 1 pkt 51 r.o.o.s.) lub do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (§ 3 ust. 1 pkt 104 r.o.o.s.). Druga opcja wskazuje, że przedsięwzięcie będzie wymagało przeprowadzenia tzw. screeningu. Jest to etap postępowania, w którym organ właściwy do wydania decyzji dokonuje, w oparciu o informacje zawarte w dokumentacji (w tym m.in. w karcie informacyjnej przedsięwzięcia), analizy oddziaływań planowanego przedsięwzięcia pod kątem uwarunkowań określonych w art. 63 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko² (dalej: „u.o.o.s.”) i wydaje postanowienie o obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko lub jego braku. Zajmując stanowisko w tym zakresie, organ ocenia przedsięwzięcie w kontekście:

¹ Dz. U. poz. 1839 ze zm.

² Dz. U. z 2026 r. poz. 670

- jego rodzaju, skali, wielkości zajmowanego terenu i proporcji między terenem a planowanym obiektem,
- powiązań z innymi przedsięwzięciami i możliwości kumulacji oddziaływań,
- różnorodności biologicznej i wykorzystywania zasobów naturalnych,
- emisji i innych uciążliwości,
- ryzyka wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych,
- przewidywanych ilości i rodzaju wytwarzanych odpadów oraz ich wpływu na środowisko,
- zagrożenia dla zdrowia ludzi,
- usytuowania przedsięwzięcia, z uwzględnieniem: obszarów wodno-błotnych i innych obszarów o płytkim zaleganiu wód podziemnych, obszarów wybrzeży i środowiska morskiego, obszarów górskich lub leśnych, obszarów objętych ochroną (w tym stref ochronnych ujęć wód i obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych), obszarów objętych ochroną na mocy ustawy o ochronie przyrody (w tym obszarów Natura 2000), obszarów o przekroczonych standardach jakości środowiska, o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne, przylegających do jezior, uzdrowisk i obszarów ochrony uzdrowiskowej, wód i obowiązujących dla nich celów środowiskowych, gęstości zaludnienia,
- zasięgu oddziaływania określonego przez obszar geograficzny i liczbę ludności, na którą przedsięwzięcie może oddziaływać,
- możliwości oddziaływania transgranicznego,
- charakteru, wielkości, intensywności i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem przewidywanego momentu jego rozpoczęcia oraz obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej,
- prawdopodobieństwa, czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania,
- możliwości ograniczenia oddziaływania.

Warto zaznaczyć, że zgodnie z art. 63 ust. 3 u.o.o.ś. obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko stwierdza się obligatoryjnie, jeśli realizacja przedsięwzięcia mogącego potencjalnie oddziaływać na środowisko jest uzależniona od ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania lub jeśli z karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że realizacja przedsięwzięcia może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.

Postanowienie w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny wydaje się po zasięgnięciu opinii organów, o których mówi art. 64 ust. 1 i 1a u.o.o.ś. Stosownie do art. 64 ust. 3 u.o.o.ś. organy opiniujące również uwzględniają uwarunkowania, o których mowa w art. 63 u.o.o.ś.

Opinie wyspecjalizowanych organów mają charakter pomocniczy i stanowią pogląd w sprawie, który organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (dalej: „decyzja środowiskowa”) musi wziąć pod uwagę i poddać swobodnej ocenie, w myśl art. 80 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego³ (dalej: „k.p.a.”). Zgodnie zaś z art. 59 ust. 1 pkt 1, planowane przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko wymagają obligatoryjnego przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Na ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko składa się weryfikacja raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, uzyskanie wymaganych ustawą opinii i uzgodnień oraz zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu. Ww. raport powinien zawierać informacje, o których mowa w art. 66 u.o.o.ś. w odniesieniu do specyfiki danego przedsięwzięcia. W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje i ocenia wpływ danego przedsięwzięcia

---

³ Dz. U. z 2025 r. poz. 1691

na środowisko oraz ludność, w tym m.in. wpływu na zdrowie i warunki życia ludzi, dobra materialne, zabytki, krajobraz, wzajemne oddziaływanie między tymi elementami oraz dostępność do złóż kopalin, jak również ryzyko wystąpienia poważnych awarii oraz katastrof naturalnych i budowlanych czy możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania potencjalnego przedsięwzięcia na środowisko oraz wymagany zakres monitoringu.

Ponadto w trakcie postępowania w sprawie oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko organ właściwy do wydania decyzji środowiskowej zapewnia udział społeczeństwa w ustawowym terminie 30 dni zgodnie z art. 33 ust. 1 pkt 7 u.o.o.ś. Organ ten podaje wówczas do publicznej wiadomości informacje o prowadzonym postępowaniu oraz miejscu i czasie składania przez społeczeństwo uwag i wniosków. Zgodnie z art. 3 ust. 11 u.o.o.ś, informacja o toczącym się postępowaniu powinna:

- zostać udostępniona na stronie Biuletynu Informacji Publicznej organu właściwego w sprawie;
- zostać ogłoszona w sposób zwyczajowo przyjęty w siedzibie organu właściwego w sprawie;
- zostać obwieszczona w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia;
- w przypadku, gdy siedziba organu właściwego w sprawie mieści się na terenie gminy innej niż właściwa miejscowo ze względu na przedmiot postępowania – zostać ogłoszona w prasie lub w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscowości lub miejscowościach właściwych ze względu na przedmiot postępowania.

Przedmiotem udziału społeczeństwa jest m.in. raport oraz wymienione wcześniej uzgodnienia i opinie organów współdziałających. Można wówczas składać uwagi i wnioski dotyczące danej inwestycji. Na podstawie art. 85 ust. 2 pkt 1 lit. a u.o.o.ś. organ wydający decyzję środowiskową jest zobligowany do przedstawienia w jej uzasadnieniu m.in. informacji o sposobie, w jaki uwagi i wnioski złożone przez społeczeństwo zostały rozpatrzone i w jakim zakresie zostały uwzględnione przy wydawaniu tej decyzji.

Zgodnie z art. 74 ust. 3a u.o.o.ś. określone prawa przysługują osobom posiadającym status strony. Zgodnie zaś z art. 10 § 1 k.p.a. organ prowadzący postępowanie jest zobowiązany zapewnić im czynny udział w każdym stadium procedury, a przed wydaniem decyzji umożliwić wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strony są powiadamiane o poszczególnych etapach postępowania bezpośrednio drogą pocztową lub przez obwieszczenie, jeśli zgodnie z art. 74 ust. 3 u.o.o.ś. jest ich więcej niż 10. Należy pamiętać, iż w sytuacji, gdy wydane rozstrzygnięcie nie będzie satysfakcjonujące dla stron postępowania, to zgodnie z art. 129 k.p.a. będzie im przysługiwało prawo do wniesienia odwołania, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Ponadto od decyzji wydanej przez organ odwoławczy przysługuje prawo do wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (dalej: „WSA”), w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji.

Mając świadomość potrzeby podniesienia jakości procedur związanych z ocenami oddziaływania na środowisko, uszczelnienia i usprawnienia systemu zidentyfikowanej podczas rewizji istniejących przepisów oraz zidentyfikowanych problemów związanych ze stosowaniem aktualnych przepisów prawa, Ministerstwo Klimatu i Środowiska przygotowało w 2025 r. projekt nowelizacji u.o.o.ś. (projekt UD224) mający na celu m.in. doprecyzowanie kręgu stron postępowania i poprawę efektywności ich zawiadamiania oraz usprawnienie procesu konsultacji społecznych. Obecnie znajduje się on na etapie opiniowania.

Ad. 2 i 4. *Jakie mechanizmy nadzoru nad jakością i rzetelnością raportów o oddziaływaniu na środowisko funkcjonują obecnie? Czy istnieją wymagania kwalifikacyjne lub odpowiedzialność zawodowa autorów takich raportów, a jeżeli tak, to w jaki sposób są egzekwowane? Czy resort rozważa wzmocnienie tych mechanizmów, biorąc pod uwagę, że jakość weryfikacji raportu opiera się dziś niemal wyłącznie na wnikliwości organu prowadzącego postępowanie?*

Czy Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska prowadzi analizy dotyczące jakości raportów oddziaływania na środowisko sporządzanych dla firm przemysłowych oraz powtarzalności uchybień w opracowaniach tych samych wykonawców?

Zgodnie z art. 74a ust. 2 u.o.o.ś. autorem prognozy oddziaływania na środowisko, raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 (a w przypadku zespołu autorów - kierującym tym zespołem) powinna być osoba, która:

1) ukończyła (w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym i nauce) co najmniej studia pierwszego lub drugiego stopnia, lub jednolite studia magisterskie na kierunkach związanych z kształceniem w zakresie:

- a) nauk ścisłych z dziedzin nauk chemicznych,
- b) nauk przyrodniczych z dziedzin nauk biologicznych oraz nauk o Ziemi,
- c) nauk technicznych z dziedzin nauk technicznych z dyscyplin: biotechnologia, górnictwo i geologia inżynierska, inżynieria środowiska,
- d) nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych z dziedzin nauk rolniczych, nauk leśnych lub

2) ukończyła (w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym i nauce) studia pierwszego lub drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie i posiada co najmniej 3- letnie doświadczenie w pracach w zespołach autorów przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognozy oddziaływania na środowisko lub była co najmniej pięciokrotnie członkiem zespołów autorów przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognozy oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 19a u.o.o.ś. załącznikiem do raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest oświadczenie autora (a jeśli wykonawcą raportu jest zespół autorów – kierującego tym zespołem) o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 u.o.o.ś., składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska nie prowadzi analiz powtarzalności uchybień w raportach sporządzanych przez tych samych wykonawców. Rzetelność raportu każdorazowo oceniana jest przez organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji środowiskowej i organy współdziałające w tym postępowaniu, w tym regionalnego dyrektora ochrony środowiska, właściwy organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz organ właściwy do oceny wodnoprawnej. Zgodnie z art. 50 k.p.a. organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji środowiskowej w jego toku może wezwać inwestora do złożenia wyjaśnień i ewentualnego uzupełnienia raportu, jeśli nie pozwala on na rzetelną ocenę wpływu przedsięwzięcia na środowisko, w tym w zakresie obliczeń emisji zanieczyszczeń do powietrza oraz oddziaływania zapachowego. Co istotne, w przypadku wezwania inwestora do złożenia wyjaśnień organ poucza wnioskodawcę o skutkach prawnych niezastosowania się do wezwania. W postępowaniu w sprawie wydania decyzji środowiskowej może ono skutkować wydaniem rozstrzygnięcia w oparciu o dotychczas zgromadzony materiał dowodowy, co w przypadku wątpliwości organu co do treści raportu,

może prowadzić do wydania decyzji odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia.

Ad. 3. W jaki sposób w procedurach oceny oddziaływania na środowisko uwzględniana jest kumulacja oddziaływań kilku ferm zlokalizowanych na terenie jednej gminy lub w bliskim sąsiedztwie? Czy obowiązujące przepisy zapewniają całościową ocenę łącznego wpływu takich inwestycji, czy też każde przedsięwzięcie oceniane jest wyłącznie odrębnie?

Analiza oddziaływań skumulowanych, o których mówi u.o.o.ś. polega na ocenie zmian w środowisku, które będą wynikały nie tylko z realizacji i eksploatacji jednej inwestycji, ale też z połączenia jej wpływu z innymi, istniejącymi lub planowanymi przedsięwzięciami. Jest to jeden z kluczowych elementów oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, uwzględniający, jak różne przedsięwzięcia współdziałają ze sobą prowadząc do jednego, szerszego oddziaływania na środowisko naturalne, społeczne i gospodarcze.

Ustawodawca precyzyjnie określił zakres przedsięwzięć, które należy uwzględnić w analizie oddziaływań skumulowanych w art. 66 ust. 1 pkt 3b u.o.o.ś. Z przepisu tego jednoznacznie wynika, że w analizie oddziaływań skumulowanych należy, poza przedsięwzięciami będącymi w trakcie realizacji oraz już zrealizowanymi, uwzględnić także przedsięwzięcia planowane, dla których została wydana decyzja środowiskowa. Podejście takie wynika m.in. z faktu, iż przedsięwzięcie, które uzyskało już decyzję środowiskową jest na tyle zaawansowane, że istnieje duże prawdopodobieństwo jego realizacji i w konsekwencji należy je uznać za realny element przyszłego stanu środowiska konieczny do uwzględnienia w analizie oddziaływań skumulowanych dla innego planowanego w tym samym rejonie przedsięwzięcia. Rozwiązanie to umożliwia inwestorowi pozyskanie wiarygodnych danych o przedsięwzięciach zlokalizowanych w pobliżu planowanej inwestycji i sporządzenie rzetelnej analizy oddziaływań skumulowanych, która w sposób rzeczywisty oszacuje skumulowane presje na środowisko i zaplanuje racjonalne działania minimalizujące.

Niemniej jednak opisane wyżej podejście nie może wykluczać sytuacji, w których konieczne będzie uwzględnienie w analizie oddziaływań skumulowanych przedsięwzięcia planowanego, dla którego nie została jeszcze wydana decyzja środowiskowa, a jedynie toczy się postępowanie w tej sprawie. Sytuacja taka może mieć miejsce w indywidualnych przypadkach, w których organ posiada wiedzę, że na danym obszarze zaplanowano kilka przedsięwzięć, dla których złożono wnioski o wydanie decyzji środowiskowych a ich rodzaj i charakter wskazują na potencjalnie dużą kumulację oddziaływań na środowisko z ocenianym przedsięwzięciem. Wówczas uzasadnione jest wezwane inwestora do uzupełnienia analizy skumulowanej o te przedsięwzięcia. Należy bowiem mieć na uwadze, że analiza oddziaływań skumulowanych ma dać możliwie pełny obraz łącznych presji na środowisko i pominięcie przedsięwzięcia, o którym wiadomo, że jest procedowane, mogłoby prowadzić do zaniżenia przewidywanego wpływu na środowisko. Podejście takie jest zgodne z istotą oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz z zasadą przezorności, o której mowa w art. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska⁴.

Ad. 6. Czy resort rozważa rozwiązania ograniczające nadmierną koncentrację uciążliwych inwestycji hodowlanych na terenie jednej jednostki samorządu terytorialnego?

Resort nie podejmuje działań w tym zakresie. Należy podkreślić, że o zagospodarowaniu terenu decyduje Rada Gminy poprzez uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub - w przypadku jego braku - poprzez decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowaniu terenu. Decyzja środowiskowa nie zastępuje narzędzi planistycznych

---

⁴ Dz. U. z 2025 r. poz. 647 ze zm.

w gminie i nie decyduje o lokalizacji inwestycji, lecz jedynie określa sposób, w jaki należy zrealizować planowane przedsięwzięcie, aby zminimalizować jego negatywny wpływ na środowisko.

Ad. 7. Powracam także do kwestii tzw. ustawy odorowej, którą podnosiłam już we wcześniejszej interpelacji. Z dotychczasowych odpowiedzi resortu wynikało, że jeszcze do końca 2025 r. projekt miał uzyskać wpis do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów, a proces legislacyjny miał toczyć się w 2026 r. Tymczasem, według dostępnych informacji, na maj 2026 r. projekt nadal nie wyszedł poza etap prac wewnętrznych w Ministerstwie. W związku z tym pytam: z jakich przyczyn nie dotrzymano dotychczas zapowiadanego harmonogramu, na jakim dokładnie etapie znajdują się obecnie prace oraz jaki jest realny termin wpisania projektu do wykazu prac Rady Ministrów i skierowania go do uzgodnień międzyresortowych oraz konsultacji społecznych?

W Ministerstwie Klimatu i Środowiska trwają wewnętrzne prace uzgodnieniowe nad przygotowanymi rozwiązaniami prawnymi dotyczącymi uciążliwości zapachowej. Na obecnym etapie prac nie jest możliwe wskazanie dokładnych terminów wpisania projektu do wykazu prac Rady Ministrów (wniosek jest w przygotowaniu) i skierowania go do uzgodnień międzyresortowych oraz konsultacji społecznych.

Niezależnie od tej kwestii, jednym z podstawowych narzędzi ograniczających lokalizowanie przedsięwzięć potencjalnie uciążliwych w bezpośrednim sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej pozostaje polityka przestrzenna prowadzona na poziomie gminy. Potencjalne negatywne skutki planowanych działań i przedsięwzięć są identyfikowane na etapie planowania przestrzennego, w szczególności podczas opracowywania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (dalej: „mpzp”), które przed uchwaleniem wymagają przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Możliwe jest wprowadzanie do mpzp zapisów ograniczających lub wykluczających lokalizację określonych rodzajów przedsięwzięć na danym obszarze.

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Nikołaj Dorożala
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych, KPRM